

חולין טו

המבשל בשבת

ר' יוחנן הסנדלר	ר' יהודה	ר' מאיר	
<u>יאכל למוצאי שבת לאחרים ולא לו</u>	<u>יאכל למוצ"ש</u>	יאכל (בשבת)	שוגג
לא יאכל עולמית לא לו ולא לאחרים	לא יאכל עולמית	<u>לא יאכל</u> (לא יאכל בשבת, אבל יאכל למוצ"ש)	מזיד

תני תנא קמיה דרב: **המבשל בשבת, בשוגג - יאכל, במזיד - לא יאכל**, ומשתיק ליה רב. מאי טעמא משתיק ליה?

דחיית הסיבה	הסיבה שהשתיק רב את התנא	
<p>1. משום דסבירא ליה כרבי יהודה, מאן דתני כרבי מאיר משתיק ליה?</p> <p>2. ועוד, מי סבר לה כרבי יהודה? והאמר רב חנן בר אמי:</p> <ul style="list-style-type: none"> • כי מורי להו רב לתלמידיה, מורי להו כר' מאיר, • וכי דריש בפירקא דריש כרבי יהודה משום עמי הארץ! <p>וכי תימא: תנא בפירקיה תנא קמיה, אטו כולי עלמא לתנא צייתי? לאמורא צייתי!</p>	<p>דסבירא ליה כרבי יהודה, ותנא תני כרבי מאיר</p>	תשובה 1
<p>והא מתניתין דשוחט הוא, ואמר רב הונא, דרש חייא בר רב משמיה דרב: אסורה באכילה ליומא, ונסבין חבריא למימר רבי יהודה היא, הא רבי מאיר שרי!</p> <p><u>דחיית הדחייה</u>: כי שרי רבי מאיר, כגון שהיה לו חולה מבעוד יום</p> <p><u>קושני</u>: אי הכי, מאי טעמא דרבי יהודה דאסר? <u>תירוץ</u>: כגון שהיה לו חולה והבריא</p>	<p>תנא, שוחט תנא קמיה דרב: השוחט בשבת, בשוגג - יאכל, במזיד - לא יאכל,</p> <p>אמר ליה: מאי דעתיך? כרבי מאיר, עד כאן לא קשרי רבי מאיר - אלא במבשל דראוי לכוס, אבל שוחט דאין ראוי לכוס לא!</p>	תשובה 2

חיזוק לתשובה השנייה: כי הא דאמר רב אחא בר אדא אמר רב, ואמרי לה אמר רבי יצחק בר אדא אמר רב:

המבשל לחולה בשבת	השוחט לחולה בשבת	
מותר לבריא	אסור לבריא	האם מותר לבריא?
האי ראוי לכוס	האי אינו ראוי לכוס	הטעם
כגון שקצץ לו דלעת	כגון שהיה לו חולה מבעוד יום	יוצא מן הכלל (רב פפא)
אסור לבריא, גזירה שמא ירבה בשבילו:	מותר לבריא באומצא כיון דאי אפשר לכזית בשר בלא שחיטה, כי קא שחיט אדעתא דחולה קא שחיט	פסק רב דימי

